

ΠΑΡΑΜΥΘΙ: “Η ΑΡΡΩΣΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ”

Ζούσε κάποτε, λίγους αιώνες πριν, μία εύπορη οικογένεια που είχε συγγενικές σχέσεις με την βασιλική αυλή. Ζούσαν ευτυχισμένοι, οι γονείς, με την μοναχοκόρη τους. Την αγαπούσαν πάρα πολύ και προσπαθούσαν να της παρέχουν ότι χρειάζεται και ποτέ δεν της έλειψε τίποτα. Είχε όλα όσα ζητούσε και γι' αυτό ήταν πάντα πολύ χαρούμενη!! Θεωρούσε ότι ευτυχία είναι τα πλούτη.

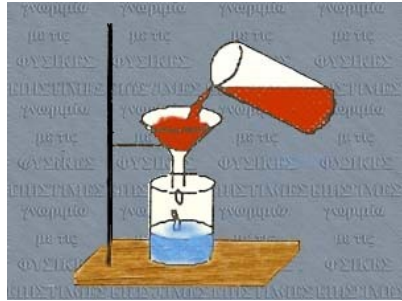

Ζούσαν, λοιπόν, ευτυχισμένοι, ώσπου μία μέρα, η μοναχοκόρη τους αρρώστησε βαριά. Οι γονείς τρομαγμένοι, κάλεσαν τους καλύτερους γιατρούς του βασιλείου. Κανένας από αυτούς δεν μπόρεσε να γιατρέψει την κόρη του άρχοντα, την μικρή Βερόνικα. Ο καιρός περνούσε κι ακόμα δεν είχε βρεθεί ο κατάλληλος γιατρός που θα κατόρθωνε να γιατρέψει το δεκαοκτάχρονο κορίτσι. Οι γονείς της είχαν αρχίσει να απογοητεύονται. Είχαν χάσει πλέον, κάθε τους ελπίδα.

Μία μέρα έτυχε να περνάει από την πόλη ένας σοφός γέρος. Ο άρχοντας, μόλις έμαθε για τον ερχομό του γέρου, διέταξε αμέσως να τον καλέσουν, καθώς ένας τόσο μορφωμένος άνθρωπος, σίγουρα θα έχει κάποια συμβουλή για το πώς να γιατρευτεί η μικρή κοπέλα. Την ίδια κιόλας μέρα, ο γέρος επισκέφτηκε το αρχοντικό της οικογένειας. Δυστυχώς, ο γέρος δεν μπορούσε να βοηθήσει την μικρή. Όμως, αν και ο γέρος δεν είχε ιδέα από γιατρικά, τους υπέδειξε έναν σπουδαίο νέο από την Νιγηρία που είχε γιατρέψει κάποτε τον γιο του γέρου και τον έσωσε από βέβαιο θάνατο. Αμέσως μόλις άκουσε τα λόγια του γέρου, ο πατέρας θυμωμένος είπε φωνάζοντας: <<Πώς τολμάς να πιστεύεις και να λες πώς ο γιος σου είναι ισάξιος της κόρης μου?!>>. Θυμωμένος ο άρχοντας διέταξε τον θάνατο το γέρου, αφού θεώρησε προσβολή αυτό που είπε ο γέρος, θέλοντας να βοηθήσει. <<Όχι, σε παρακαλώ άρχοντά μου!! Σπλαχνίσουμε!! Δεν ήθελα να σε προσβάλλω!! Δοκίμασε τον νέο, και αν δεν γιατρέψει την κόρη σου, είσαι ελεύθερος να μου πάρεις το κεφάλι!!>> είπε τρομαγμένος ο γέρος. Ο βασιλιάς, αφού συλλογίστηκε για λίγο, αποφάσισε πώς δεν είχε τίποτα να χάσει, και συμφώνησε να δει τον σοφό αυτό νέο από την Νιγηρία. Ο γέρος ευχαρίστησε θερμά τον πλούσιο πατέρα που του χάρισε την ζωή.

Λίγες μέρες αργότερα, έφθασε στο αρχοντικό σπίτι της οικογένειας, ένας όμορφος μελαμψός νέος. Ο βασιλιάς ήταν πλέον σίγουρος για την αποτυχία του, αλλά η κόρη του όλο και χειροτέρευε και δεν υπήρχε χρόνος για χάσιμο. Έτσι, αποφάσισε να δοκιμάσει τον νέο. Τον καλωσόρισε διστακτικά και του έδειξε το κρεβάτι όπου ήταν ξαπλωμένη η κόρη του. Η μικρή Βερόνικα, είχε σχεδόν εξαντληθεί και δεν είχε πλέον αρκετές δυνάμεις ούτε για να ανοίξει τα μάτια της. Μόλις ο

νέος αντίκρισε την πανέμορφη κοπέλα, θαμπώθηκε από την ομορφιά της και την ερωτεύτηκε. Έπειτα, αποσύρθηκε για λίγα λεπτά σε μία γωνιά του δωματίου, και άρχισε να βράζει και να κόβει τα μυστηριώδη βότανά του. Ο άρχοντας παραξενεύτηκε, καθώς ο νέος φαίνονταν σίγουρος για την επιτυχία του. Αργότερα, ο νέος επέστρεψε κρατώντας στο χέρι του ένα μυστηριώδες φίλτρο.

???

Δίχως να χάσει χρόνο, έδωσε στην κοπέλα να πει το φίλτρο. Μόλις ήπια λίγο από το ποτό, η κοπέλα άνοιξε τα μάτια της δίνοντας χαρά αλλά και εκπλήσσοντας τον αριστοκράτη πατέρα. Ο νέος, μόλις αντίκρισε τα όμορφα γαλανά μάτια της κοπέλας, ενθουσιάστηκε ακόμα περισσότερο. Ο πατέρας της, έτρεξε για να την αγκαλιάσει και να την φιλήσει ευτυχισμένος. Η κοπέλα αγκάλιασε τον πατέρα της, αλλά ταυτόχρονα σκέφτονταν τον νέο γιατρό. Την εντυπωσίασε η ευφυΐα και η ομορφιά του. Η κοπέλα αγάπησε τον νέο από την πρώτη στιγμή που τον είδε!!

Ο πατέρας ευχαρίστησε θερμά τον νέο. Για πρώτη φορά δεν φαίνονταν να τον νοιάζει η καταγωγή του!! Ήταν χαρούμενος που ξαναείδε την κόρη του όλο ζωντάνια και να σφύζει από χαρά και ευτυχία. Κατάλαβε πώς το ταλέντο και ,φυσικά, ο χαρακτήρας δεν εξαρτώνται από το χρώμα, την καταγωγή ή τη θρησκεία , αλλά από την καρδιά!!!

Λίγες μέρες αργότερα, και αφού η δεκαοκτάχρονη κόρη του άρχοντα όλο και καλύτερευε στην υγεία, ο νέος της εξομολογήθηκε τον έρωτά του. Έτσι, ζήτησε από τον άρχοντα το χέρι της κόρης του. Εκείνος, χαρούμενος, τους έδωσε την ευχή του.

Αλλά, ακόμα και μετά από χρόνια, σκεφτόταν πόσο λάθος είχε κάνει ,τότε, εκείνη την ημέρα που αμφισβήτησε τον νέο, και λυπάται όταν θυμάται για ποιον λόγο φώναξε και νευρίασε με εκείνο τον φτωχό γέρο, που του έκανε ένα μεγάλο καλό... Του υπέδειξε τον νέο. Όσο για την Βερόνικα... Τώρα, ήταν πραγματικά ευτυχισμένη!!

ΤΕΛΟΣ

KATIA KOYTH- ΤΜΗΜΑ:Α2